

Wtorek (24.03.2020)

Tematyka tygodniowa: Witaj, wiosno!

Temat dnia: Witamy powracające ptaki.

Dzieci 3-letnie: Kajetan H., Maja Z., Maksymilian Z.

Dzieci 4-letnie: Franciszek B., Michał D., Paweł K., Hanna K., Aleksandra K., Pola N., Julia P., Aleksander S.

1. „Zapraszamy do nas, ptaszki!” – rozmowa na temat powracających wiosną ptaków na podstawie doświadczeń dzieci i zagadek.

Przysiadły na topoli, stare gniazdo poznały,

Dzieciom na powitanie

O wiosnie klekotały. (bociany)

Chodzi polem słonko

Po zielonym życie

Nad polem, nad łąką

Śpiewa ktoś w błękiecie. (skowronek)

Nie ma lepszej lotniczki

Ogon niczym nożyczki

Lepi gniazdo pod strzechą,

Jest dla ludzi pociechą,

W powietrzu toczy kółka,

Kto to taki?... (jaskółka)

2. **„Bocianie, bocianie” – ilustrowanie ruchem treści wiersza**

Bocianie przybyłeś dziś do nas,

witają cię dzieci i łąka zielona.

Dostojnie twe nogi stąpają po trawie,
czarno - białe pióra w słońcu lśnią ciekawie.

Tak jak ty wysoko nogi podnosimy,
kle, kle zaśpiewamy z tobą boćku miły.

Bocianie, bocianie

przybyłeś dziś do nas.

Kle, kle, kle, kle, kle.

Kle, kle, kle, kle, kle.

3. **„Bocian” – praca plastyczna z wykorzystaniem kolorowych skrawków papieru i plasteliny.**

**Dzieci 5-letnie: Ignacy B., Mateusz G., Maciej M., Marcin M., Agnieszka R.,
Magda S.**

1. „Ptaki” – zabawa naśladowcza; naśladowanie ruchem, sposobu poruszania się wróbla (podskoki), bociana (wysokie podnoszenie kolan).
2. „Wróbel i bocian” – ćwiczenia ortofoniczne na zgłoskach: *ćwir*, *kle*.
3. „Bocianie gniazdo” - wypowiedź dziecka na temat treści opowiadania.

Wiosna to czas ptasich powrotów. Wiele ptaków zimą odlatuje do ciepłych krajów, by wiosną powrócić do swoich gniazd. Taki zamiar miała para bocianów. Wiele dni byli w podróży. Cel ich wędrówki był już bardzo bliski.

- Rozpoznaję ten las. Już jesteśmy blisko. Zaraz zanim będzie nasza stodoła – poinformował pan bocian.

- To dobrze, jestem już bardzo zmęczona – narzekała pani bocianowa.

- Już wkrótce usiądziemy na własnym gnieździe – pocieszał pan bocian.

- Mam nadzieję, że nikt go nam nie zajął – zastanawiała się pani bocianowa.

Ptaki minęły las. Zataczając w powietrzu koła rozglądały się za swoim gniazdem.

Powinno ono stać na dachu starej stodoły. Niestety, nigdzie nie mogli go dostrzec.

- Nie wiem co się stało, ale nie widzę naszego gniazda – poinformował pan bocian.

- Może pomyliliśmy miejsce, może jest tu jeszcze inny las - zastanawiała się pani bocianowa.

- To niemożliwe, tyle razy latałem nad tym miejscem. Znam tutaj każde drzewo. Przy tamtym starym dębie powinna stać stodoła, a na niej powinno być nasze gniazdo - przekonywał pan bocian.

- Polećmy tam i sprawdźmy to dokładnie – zaproponowała pani bocianowa.

Ptaki wylądowały na starym dębie. Dopiero teraz zauważyły, że stodoła z ich gniazdem została zburzona. Na dole były ruiny, wśród nich widać było rozwalone bocianie gniazdo.

- To straszne, jak to się mogło stać? – zastanawiał się pan bocian.

- Co my teraz zrobimy, gdzie zamieszkamy? – martwiła się pani bocianowa.

Nieoczekiwanie do rozmowy dołączył mały wróbelek, który siedział na gałęzi obok, w swoim małym gniazdku.

- Jesienią po waszym odlocie nawiedziła nas bardzo silna wichura. To ona rozwaliła stodołę i wasze gniazdo.

- Nie mam już naszego gniazda. Chyba będziemy musieli wrócić z powrotem do ciepłych krajów – smutnym głosem stwierdził pan bocian.

- To niemożliwe. Podróż tutaj była bardzo męcząca, nie dam rady raz jeszcze pokonać taką długiej drogi – użalała się pani bocianowa.

- Możecie zamieszkać na tym dębie – zachęcał mały wróbel, dodając - ja również kiedyś miałem gniazdo pod dachem stodoły. Po jej zniszczeniu uwiłem sobie gniazdko tutaj. To bardzo solidne i mocne drzewo. Nawet silna wichura nic mu nie zrobiła.

- To jest dobry pomysł, ale nasz gniazdo jest dużo większe od twojego. Nie wiem czy to drzewo wytrzyma taki ciężar – zastanawiał się pan bocian.

- To jest dąb, bardzo mocne drzewo, a tuż nad waszymi głowami jest gruby konar, doskonałe miejsce na gniazdo – zachęca wróbelek.

- Nasze gniazdo jest nie tylko ciężkie, ale także bardzo długo się go buduje. Czy zdążymy je zbudować nim zniosę jajka? – zastanawiał się pani bocianowa.

- Ja chętnie pomogę – zaoferował się wróbelek, dodając – jestem mały, ale bardzo szybko latam. Zresztą na tym drzewie mieszka wiele innych ptaków. Myślę, że one również chętnie pomogą.

Tak też się stało. Wszyscy mieszkańcy dębu pomagali bocianom w budowaniu nowego gniazda. Już po kilku dniach było ono gotowe. W samą porę, bo pani bocianowa właśnie zniosła w nim jajka. Wszyscy mieszkańcy dębu bardzo się zaprzyjaźnili. Wieczorami słychać tam było ptasie śpiewy, a rano bociani klekot. Wszyscy tworzyli jedną, wielką, ptasią rodzinę.

4. „Witaj bocianie” – zilustrowanie wysłuchanego opowiadania dowolną techniką plastyczną.

Dzieci 6-letnie: Antonina B., Stefan G., Zofia L., Dawid S., Piotr W., Julia W., Amelia Z., Maciej Z.

1. „Ptaki” – zabawa naśladowcza; naśladowanie ruchem, sposobu poruszania się wróbla (podskoki), bociana (wysokie podnoszenie kolan)
2. „Maszeruje Wiosna” – zabawa z rekwizytami (kolorowe wstążki, paski bibuły) do piosenki <https://www.youtube.com/watch?v=LFPthrmErcY>
3. „Pierwsze oznaki wiosny” – krótki filmik edukacyjny https://www.youtube.com/watch?v=Wjo_Q1OYTmY
4. „Co to za ptak?” – praca z **KP 56–57**, rozwijanie zainteresowań przyrodniczych, poszerzanie słownika czynnego o nazwy ptaków, doskonalenie umiejętności samodzielnego wyszukiwania informacji w książce, rozwijanie umiejętności wypowiedzenia się na określony temat
5. „G jak globus” – ćwiczenie umiejętności analizy i syntezy sylabowej oraz głoskowej, prezentacja litery w wyrazie; **praca z KP3.32a** – poznanie litery **G, g**, odczytywanie wyrazów
6. **Praca z KP3.32b** – odczytywanie wyrazów pisanie litery **G, g** po śladzie
7. Praca z **KP3.33a** – określanie kierunków w przestrzeni względem innych przedmiotów

Opracowały: mgr Beata Lorenc, mgr Edyta Kupińska